

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/349/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816204618
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816204618.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobcu: R. V., nar. XX.XX.XXXX, X. XXX/XX, O., právne zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom X. XX, XXX XX V., proti žalovanému: L. P., nar. XX.XX.XXXX, R. XXX, E., právne zastúpený JUDr. Tomášom Pukajom, B. O.. XXX, XXX XX Y. M., o zaplatenie 160.000 eur s príslušenstvom, v štádiu konania o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smerujúceho proti žalovanému a jeho manželke G. P., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, E., v konaní o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/151/2016-124 zo dňa 28. apríla 2017, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením zriadil záložné právo na rozostavaný rodinný dom postavený na pozemku, parcela KN-C 11136/4, ako i na pozemky KN-C 11136/2 o výmere 830 m² a KN-C 11136/4 o výmere 220 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV XXXX k. ú. E. (v ďalšom texte už len nehnuteľnosti) v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky na zabezpečenie pohľadávky vo výške 160.000 eur v prospech žalobcu ako záložného veriteľa a v neprospech žalovaného a jeho manželky.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.09.2016 domáha voči žalovanému zaplatenia pohľadávky vo výške 160.000 eur s prísl. titulom nesplatenia pôžičky. Dňa 31.03.2017 doručil súdu návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadal zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky uplatnenej žalobou. Pod bodom 2. odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd reprodukoval dôvody žalobcu uvedené v jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia po citácií viacerých ustanovení Civilného sporového poriadku (v ďalšom texte už len CSP) i ustanovení Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len OZ) vyšiel zo záveru, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je dôvodný. Vzal za osvedčené tvrdenie žalobcu, že medzi stranami konania existuje nezabezpečený záväzkovo-právny vzťah, ktorý je potrebné zabezpečiť záložným právom na to, aby žalobca mohol uspokojiť svoju pohľadávku v prípade, ak by nebola riadne a včas splnená. Z predloženého listu vlastníctva mal tiež osvedčené, že žalovaný spolu s manželkou sú vlastníčkmi nehnuteľností, ktoré patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva (v ďalšom texte už len BSM).

2. Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol zrušiť a konanie zastaviť.

V dôvodoch odvolania namietol prekážku litispendencie i prekážku už rozhodnutej veci s poukazom na skutočnosť, že totožný návrh žalobca uplatnil už v skoršom spore, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 1C/170/2016. V označenom konaní išlo tak isto o návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - záložného práva na tie isté nehnuteľnosti. Okresný súd Námestovo v konaní sp. zn. 1C/170/2016 síce vyhovel návrhu žalobcu v časti týkajúcej sa zriadenia záložného práva

na nehnuteľnosti, ale Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že návrh žalobcu na zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti zamietol. Žalovaný ďalej namieta skutočnosť, že mu nebola doručená žaloba vo veci samej ako i návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, čo vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom. Zároveň ide o rozpor s princípom kontradiktórnosti konania i rozpor so zásadou rovnosti zbraní ako súčasťami práva na spravodlivý súdny proces. Žalovaný citujúc ust. § 343 ods. 1 CSP ďalej namieta, že podľa označeného ustanovenia neboli ani splnené podmienky na zriadenie záložného práva. V tomto smere vytýkal okresnému súdu, že nepreskúmal jeho majetnosť, t.j. nezisťoval, či okrem nehnuteľností vlastní aj iný majetok, ktorého hodnota by postačovala na uspokojenie pohľadávky veriteľa. V tomto smere tvrdil, že je vlastníkom viacerých hnutelých a nehnuteľných vecí. V závere odvolania namieta, že Dodatok č. 1 k zmluvám o pôžičke je neplatný právny úkon, nakoľko ide o neurčitý a nezrozumiteľný prejav vôle a ako celok právne neperfektný. V samom závere poznamenal, že pohľadávka žalobcu v časti sumy 35.000 eur, ktorá vyplýva zo zmluvy o pôžičke zo dňa 08.09.2016 už bola uspokojená, čo bude predmetom dokazovania v konaní vo veci samej.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že námietka veci už rozhodnutej ako i námietka veci už začatej sú v tomto prípade irelevantné, nakoľko stranami tohto konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú okrem žalovaného aj jeho manželka, čo znamená, že strany v tejto časti konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú odlišné ako v konaní sp. zn. 1C/170/2016. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádza, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, tento dôvod síce formálne namieta, ale zo samotného odvolania nie je zjavné, čo v napadnutom uznesení považuje za nesprávne právne posúdenie. Pokiaľ žalovaný namieta porušenie zásady rovnosti strán v konaní i nezákonný postup súdu, žalobca považoval postup a rozhodnutie súdu za právne bezchybné. Ak žalovaný tvrdí, že konanie má inú vadu, túto nijako nešpecifikuje. Na základe týchto skutočností navrhol odvolanie žalovaného odmietnuť z dôvodu absencie odvolacích dôvodov, eventuálne napadnutý rozsudok (správne uznesenie - pozn. odvolacieho súdu) ako vecne správne potvrdiť.

4. Žalovaný v replike na vyjadrenie žalobcu uviedol, že naďalej zotrváva na podanom odvolaní a skutočnosti v ňom uvedené. Opätovne poukázal na skutočnosť, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces v dôsledku toho, že o konaní na zaplatenie 160.000 eur s prísl. nemal žiadnu vedomosť až do času, pokiaľ mu nebolo doručené napadnuté uznesenie. Opätovne poukázal na skutočnosť, že mu žaloba nebola doručená a že zriadenie záložného práva napadnutým uznesením je predčasné a najmä nedôvodné. V ďalšej časti repliky poukázal na skutočnosť, že žalobca v konaní nepredložil originál zmluvy o pôžičke a jej dodatky, resp. minimálne overené fotokópie. Zo strany žalobcu sa jedná o podvod, čo rieši prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní.

5. Žalobca na repliku žalovaného už písomne nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP), vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe predložených listín ku správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá v zásadných bodoch kritériám uvedeným v ust. § 236 v spojení s § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

8. Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka žalovaného, že okresný súd mal konanie o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zastaviť z dôvodu prekážky začatého konania i prekážky rozhodnutej veci s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 1C/170/2016, nie je dôvodná. Zo spisového materiálu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.02.2017, č.k. 7Co/6/2017-100

bolo síce uznesenie Okresného súdu Námestovo zo dňa 17.09.2016, č.k. 1C/170/2016-34 vo výroku I. zmenené tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam (tým istým ako sú predmetom tejto prejednávanej veci - pozn. odvolacieho súdu) sa zamietá, ale z jeho obsahu je zrejmé, že k tomu došlo len z dôvodu, že manželka žalovaného nebola v konaní sp. zn. 1C/170/2016 stranou účastnou konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, hoci išlo o nehnuteľnosti patriace do BSM žalovaného a jeho manželky. V prejednávanej veci, a to v štádiu konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca však už v návrhu na jeho nariadenie (č.l. 86) označil okrem žalovaného ako ďalšiu stranu konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia manželku žalovaného, z čoho odvolací súd vyvodil záver, že v prejednávanej veci v porovnaní s vecou vedenou pod sp. zn. 1C/170/2016 nejde o tie isté strany sporu.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovaného, že neboli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to podmienka, že žalobca eviduje voči nemu pohľadávku a tak isto podmienka, že existuje reálna obava z ohrozenia exekúcie. Odvolací súd k uvedenej námietke uvádza, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadenie záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá je už judikovaná alebo ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nerozhoduje na základe dokazovania ako je tomu v konaní o veci samej, nakoľko v tomto štádiu konania nie je na vykonávanie rozsiahleho dokazovania časový priestor (§ 328 ods. 2 v spojení s § 344 CSP). V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia teda súd rozhoduje na základe osvedčovania skutočností, t.j. prostredníctvom označených dôkazov a listín zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako pravdepodobné. Žalobca v prejednávanej veci osvedčil i podľa názoru odvolacieho súdu existenciu záväzkovo-právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, a to predložením zmlúv o pôžičke zo dňa 08.09.2014 a zo dňa 14.02.2016, podľa ktorých žalobca mal požičať žalovanému celkom 160.000 eur. Sám žalovaný v replike na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu potvrdzuje minimálne existenciu pôžičky zo zmluvy zo dňa 08.09.2014, osobitné námietky neuvádza v odvolaní ani vo vzťahu k zmluve o pôžičke zo dňa 14.02.2016 (tieto prednáša až v replike na vyjadrenie k odvolaniu žalobcu - pozn. odvolacieho súdu). Žalovaný v odvolaní namieta len Dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 08.09.2014 (ako neurčitý a nezrozumiteľný právny úkon), ktorého obsahom mal byť jeho záväzok viazať nehnuteľnosti zapísané na LV XXXXX a LV XXXXX k ú. E. na zmluvu o pôžičke zo dňa 08.09.2014 eventuálne záväzok zaplatiť žalobcovi 60.000 eur ako odškodné v prípade prevodu nehnuteľností zapísaných na vyššie označených LV na tretiu osobu. Na základe uvedených skutočností odvolací súd (zhodne so záverom okresného súdu) dospel k záveru o splnení podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prejednávanej veci, a to v zmysle § 343 ods. 1 CSP. Tvrdenie žalovaného v odvolaní, že okrem nehnuteľností, ohľadne ktorých bolo vydané zabezpečovacie opatrenie, vlastní ďalšie hnutelné a nehnuteľné veci, ktorých hodnota by postačovala na uspokojenie tvrdenej pohľadávky žalobcu, nebolo z jeho strany ničím osvedčené.

Pokiaľ žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že zo strany okresnému súdu mu nebol spolu s napadnutým uznesením doručený i návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, táto námietka je síce dôvodná, t.j. išlo v prejednávanej veci o procesné pochybenie zo strany okresného súdu, ale toto pochybenie sa v zmysle judikačnej praxe Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. 3Cdo/342/2015) nepovažuje za odňatie možnosti konať pred súdom v takej miere, že by došlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces. To platí zvlášť za situácie, kedy okresný súd v napadnutom uznesení uviedol podstatný obsah návrhu žalobcu o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

To isté konštatovanie platí i vo vzťahu k námietke žalovaného, že mu nebola doručená žaloba týkajúca sa veci samej s konštatovaním naviac, že zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žaloba bola žalovanému doručená dňa 17.10.2017 (č.l. 178 spisu). Nakoniec, čo sa týka tvrdení žalovaného, ktorým namietal existenciu pohľadávky žalobcu, resp. jej výšky, tieto odvolací súd bližšie v tomto štádiu konania nevyhodnocoval, nakoľko sa týkajú konania o veci samej.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko s touto otázkou (rovnako ako s trovami prvoinštančného konania) sa vysporiada súd v rámci konania o veci samej.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

P o u č e n i e o odvolaní: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e o dovolaní:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)